

Diari de Girona

Portada
en
PDF

FUNDAT EL 1889

DIVENDRES, 11 DE MARÇ DE 2005 Edició digital n. 1903

CULTURA

Seccions

Portada

Girona

Comarques

Opinió

Economia

Catalunya

Espanya

Internacional

Esports

Cultura

Fets i Gent

Comunicació

Actual

Humor

Serveis

Titulars

Serveis

Enquestes

Fòrums

Llista de carrers

El temps

Loteries i quiniela

Hemeroteca

Guia de Girona

Televisió

Economia

Agenda i Cartellera

Borsa

Galeria

Imatges

Documents

Suplements

 DOMINICAL

 MOTOR

Anuncis

classificats

L'agenda al
teu mòbil !!

Mor als 74 anys l' autor de les llegendes de Girona i activista cultural Carles Vivó

DANIEL BONAVENTURA, GIRONA

L' autor del llibre sobre les llegendes de Girona i activista cultural Carles Vivó va morir la nit de dimecres a dijous als 74 anys d'edat, víctima d'una fibrosi pulmonar que l'obligava a usar un sistema de respiració assistida des de feia un any, va informar el seu fill, David Vivó, exregidor de Barri Vell de l'Ajuntament de Girona i arqueòleg de la Universitat de Girona. Carles Vivó estava casat amb Dolors Codina, exprofessora de l'Institut Jaume Vicens Vives. La seva villa Mar Vivó és restauradora amb botiga a la pujada de Sant Domènec. El funeral tindrà lloc avui a dos quarts de cinc de la tarda a l'església del Carme de Girona.

Carles Vivó havia intervingut en nombrosíssimes iniciatives

ciutadanes. Nascut el 3 de desembre

de 1930 al veïnat de Salt, va ser als anys cinquanta un dels fundadors d'un cineclub que les autoritats franquistes van prohibir, va formar part del Cercle Artístic i va col·laborar en l'organització d'exposicions d'art, va editar llibres, va pronunciar nombroses conferències a les escoles, es va especialitzar en l'art de la cal·ligrafia i és el «pare» de les mosques de Sant Narcís de xocolata que ven el pastisser Faure. També és seva una figura de Sant Narcís, patró de Girona, en cartró-pedra, present a moltes botigues de la ciutat, i va ser membre fundador i sots president dels Amics de la Unesco de Girona, càrrec que va deixar recentment impedit per la malaltia que patia.

Però per sobre d'aquestes i moltíssimes altres activitats, Carles Vivó es va fer popular arran de l'edició, l'any 1989, d'un llibre que ell pensava que passaria sense pena ni glòria, però que encara s'està reeditant i ha generat un autèntic marxandatge gironí.

Es tracta de Llegendes i misteris de Girona, aparegut dins la col·lecció Quaderns de la Revista de Girona, reeditat el 1999 i el 2004. El llibre genera encara actualment activitats inspirades en les llegendes, com ara conferències, tallers escolars, visites guiades, cançons de rock, adaptacions teatrals i figuretes de cartró pedra que es venen a les botigues.

La major part de les llegendes són històriques i Vivó va fer el treball de reelaborar-les, però n'hi ha dues que són inventades de nou, La majordoma de Sant Narcís, del poeta Josep Tarrés, i La Cocollona, original d'Emili Massanas.

 CARLES VIVÓ. L'artista, en una imatge presa l'estiu passat al seu domicili de la pujada de Sant Domènec.

SERVEIS

- Enviar aquesta pàgina
- Imprimir aquesta notícia
- Contactar

[Anterior](#) [Tornar](#) [Següent](#)

Multimèdia

 Imatges

Recerques

Notícies d'avui

Hemeroteca

Recercar a Internet

Enquestes

» ¿Li agrada la nova edició digital?

Sí

No

**L'ART MEDIEVAL
A LES
COMARQUES
GIRONINES
PER
FASCICLES**

FACI'NS LA SEVA PÀGINA D'INICI	
RECOMANI L'EDICIÓ DIGITAL	
ATENCIÓ AL LECTOR	
CARTES AL DIRECTOR	
AFEGEIXI'NS ALS SEUS FAVORITS	

En aquestes llegendes aflora un món màgic i esotèric, enormement suggerent, que el seu autor considerava que és també una via d'accés al coneixement de la ciutat.

El periodista Jordi Soler, còmplice de moltes iniciatives amb Carles Vivó a finals dels anys cinquanta i durant els seixanta, en plena dictadura, va evocar ahir en declaracions al Diari de Girona l'època en què la policia va tancar el cine club que havien muntat al Cinema Modern de la ciutat.

Sota l'excusa que hi havia comunistes pel mig, es va tancar aquella activitat de la mateixa manera com s'eliminaven «totes les iniciatives culturals lliures, no tutelades pels organismes oficials».

Soler també recorda com ell mateix i un altre periodista, Pius Pujades, van anar a parar a la presó preventiva com a autors de La llum del cuarto fosc, una rèplica corrosiva de La llum de la veritat, la passió oficial que aquells anys es representava al Teatre Municipal de Girona.

Carles Vivó era l'autor de la frase Los cuatro evangelistas fueron tres, Aragón i Capella, que figurava com a subtítol de l'obra i feia referència als autors de la passió oficial. Soler i Pujades van ser condemnats per un delicte contra la religió catòlica, però Vivó se'n va escapar.

Anècdotes com aquesta ajuden a explicar la personalitat d'un Carles Vivó que havia quedat orfe als cinc anys d'edat, quan un escamot dels rojos va assassinar el seu pare l'any 1936 perquè era el director d'una fàbrica, i que, anys més tard, tenia el carnet d'afiliat a la Falange espanyola, el partit únic de la dictadura, que segons Jordi Soler va acabar estripant perquè l'havia obtingut obligat per les circumstàncies. Vivó era també, fins als darrers dies, un oïdor de missa habitual a la Catedral.

Un home que vivia l'art

Enric Mirambell, cronista oficial de la ciutat de Girona, ha recordat Carles Vivó com «un home que vivia l'art» i, sobretot, un «gran cal·lígraf».

Una de les últimes realitzacions amb ressò públic de Vivó va ser l'organització al Centre Cultural de la Caixa de Girona-La Fontana d'Or d'una exposició per acostar el món de la cal·ligrafia al visitant. Aquesta exposició va servir la tardor del 2002 per mostrar com la cal·ligrafia no només serveix per aprendre a fer bona lletra, sinó que amaga tota una filosofia de perfecció de la pròpia persona.

Mirambell valora la «gràcia especial» que Vivó tenia per explicar les coses importants de la manera més senzilla possible. «Era un artista molt popular. La llàstima és que per poder viure va haver de treballar d'administratiu durant molts anys de la seva vida i no es va poder dedicar plenament a l'art fins que es va jubilar». Carles Vivó va treballar molts anys a l'Institut Nacional de la Previsió.

Prova d'aquesta popularitat és l'amistat que manetenia amb el pastisser Frederic Faure: «Ell és qui va dissenyar les meves estimades mosques de Sant Narcís», explicava ahir el botiguer, en referència als dolços de xocolata amb la mosca al cim que ven el seu establiment.

«Ell em va estimular fa anys a començar a fer coses de Girona», confessa Faure, que també comercialitza en exclusiva altres dolços que reproduïxen per exemple la lleona, el tarlà o els gegants de la ciutat, elements dissenyats amb la participació de Vivó i, en algun cas, de l'escultora Ció Abellí.

Les mosques de xocolata de la pastisseria Faure han representat la ciutat de Girona en nombroses exposicions.

El món de la fotografia

Una relació semblant mantenia el fotògraf Jordi S. Carrera amb Carles Vivó, que posava lletra a les imatges del primer. «En Carles era una persona fonamental a Girona amb el qual sempre podies comptar-hi», assegurava ahir Jordi S. Carrera, i recordava les col·laboracions en exposicions fetes els darrers temps, com la de la sala Saquès o la

titulada Els bigotis de la Catedral, que el mateix Carles Vivó va presentar al bar L'Arc.

Però no només havia presentat les seves exposicions. El galerista Miquel Mascort recorda com una de les millors exposicions de la galeria El Claustre de Girona la que va fer Vivó per presentar l'obra d'en Josep Baqués. «Era un personatge entranyable de la Girona esotèrica amb el qual sempre hi havia motiu de conversa».

Una de les facetes importants de Carles Vivó va ser la de dibuixant, que sempre va cultivar. L'escultor Paco Torres Monsó recorda que molts anys enrere havia participat en exposicions amb en Carles Vivó, autor també d'un cartell de Fires de Girona, i de totes les il·lustracions del Club d'Amics de la Unesco.

Jordi Dalmau, dels Amics de la Unesco, afirma que amb els dibuixos que l'entitat conserva algun dia caldrà fer una exposició i també reclama que la ciutat bategi un carrer amb el seu nom.

Dalmau assegura que actualment ell i Carles Vivó estaven treballant en una auca de sobre la Catedral de Girona. En aquest cas Vivó treballava en els dibuixos i era Dalmau qui hi posava la lletra.

En una entrevista de l'estiu passat que firma Jordi Vilamitjana, Vivó declarava al Dominical del Diari de Girona que la ciutat de l'Onyar té, sens dubte, molts indrets màgics, com el claustre de la Catedral, el carreró de la plaça del Raïm, considerada la més petita del món, els soterranis de la Torre Gironella o, al pati de la Universitat, les escales que baixen cap a la cisterna: «El sostre està fet amb làpides de cementiri i sembla que passis per sota de morts enterrats al sostre».

[↑ Iníci](#)

Diari de Girona

Diari de Girona és un Producte de Editorial Prensa Ibérica.

Queda terminantment prohibida la reproducció total o parcial dels continguts oferts a través d'aquesta mitjà, llevat d'autorització expressa de Diari de Girona

